

MEDSEBOJNI ODNOSI IN MOČ KESANJA

Pripravil: p. Viljem LOVŠE

Trije preprosti Božji zakoni vplivajo na vse naše odnose in življenje:

1) V življenju nam bo šlo dobro na vseh tistih področjih, kjer smo spoštovali starše; v življenju se nam bo ustavilo na vseh tistih področjih, kjer staršev nismo spoštovali.

2) Škodo bomo utrpeli na vseh istih področjih, na katerih smo druge obsojali.

3) Zagotovo bomo želi, kar smo posejali, razen če... se kesamo.

Ti zakoni so najmogočnejši ključi, ki jih je Bog razodel svojemu ljudstvu za ozdravljenje medsebojnih odnosov. Ti trije zakoni so temelj reševanje težav v vseh odnosih.

Večina ljudi, ki vstopamo v različna razmerja, se skoraj ne zaveda tega, kaj prinašajo s seboj v srcu, ali kakšno moč imajo nezavedne sile, da vplivajo, usmerjajo ali nadzorujejo zaznavanja, odnose in vedenjske vzorce.

Žel se mnogokrat zgodi, da se tedaj, ko se v zblizjevanju ali skupnem življenju začnemo tesneje spoznavati in se zelo resno začne postopek mletja in loščenja, umaknemo bolečini, okoli sebe zgradimo obrambne zidove, da bi skrili svojo ranljivost.

Bog pa na zemlji in v nebesih pošilja služabnike, da bi nas prepričali, naj ne delamo hudega in se ne zapiramo v zlo (obsodbe, zamere, sovraštvo); če pa že storimo kaj slabega, že spet požene nebesa in cel svet, da bi nas pripravil k obžalovanju in kesanju, da bi tako za nas v svojem Sinu Jezusu Kristusu na križu požel zlo!

Oče, ki je že ob temeljnem načrtu stvarstva vedel, kaj bo človek naredil, je zaradi tega sklenil, da bo Jezus požel zlo, ki si ga zaslužimo mi.

Seme zla, ki ga posejemo, je morda majhno – jeza, nesprejemanje kakšnega družinskega člana – potem pa pozabljeno. Kolikor dlje ostane neodkrito in zanemarjeno, toliko bolj se razraste. Posejemo ping-pong žogico, žanjemo pa ogromno kroglo za balinanje!

Kristusova milost na križu nas osvobaja. Legalna terjatev zakona setve in žetve je bila v celoti boleče izpolnjena na Jezusovem telesu, v bolečinah srca, duše in duha našega Gospoda Jezusa na križu!.

Kljub temu pa sadovi Jezusovega križa za nas niso avtomatični. Če se ne pokesamo in ne priznamo svojega greha, bomo v polnosti poželi posledice greha navkljub milosti.

Samo en odgovor obstaja za kateri koli vitalni odnos: ločujoči zid zamenjati za Kristusov križ. Prenehati zahtevati, naj se drugi spremeni.

Vsak dan umirati samemu sebi in vedno znova spraševati in prositi Gospoda, naj nam razodene: »Kaj je tisto v meni, kar prispeva k težavam ali polomiji mojega odnosa?« »Gospod, zakaj moj/a sogovornik/ica ne postaja boljši že samo s tem, da živi z menoj? Kaj je v meni, kar mora umreti?« »Daj, da umrem.« Priznati moram: »Gospod, Janeza ne znam ljubiti, toda Ti ga moreš ljubiti. Daj mi Tvojo ljubezen, s katero ga bom lahko ljubila.« »Ne morem odpuščati, toda Ti moreš. Naj se po meni izrazi Tvoje odpuščanje.«

Gospoda je treba prositi, da nas usposobi za sočutno poistovetenje s prizadetostjo in strahovi bližnjega, ter nam da modrost, da bomo ob tem znali služiti. To pomeni izbrati ranljivost in zaupati Bogu, da nas bo branil in varoval.

Ali dovolimo Jezusu, da plača polni zahtevke in nas tako osvobodí, ali pa žanjemo – običajno po najbližjih. Ko človek sprejme Jezusa Kristusa kot svojega Gospoda in Odrešenika, zadamo sistemu delovanja zagrenjenosti smrtni udarec. Pazite tudi na to, kaj je sv. Pavel napisal kristjanom, ko je ukazal: »Pazite, da ne bo pognala nobena grenka korenina ...« (Heb 12, 15). Preden človek sprejme Jezusa za svojega Gospoda in Odrešenika, mu kesanje pomaga, da seže do korenin zagrenjenosti, tako da je trenutek spreobrnjenja tudi trenutek njegove osvoboditve. Največkrat pa ogromne razpredene podzemne korenine ter njihovi poganjki ostanejo nedotaknjeni, dokler ne ubogamo sv. Pavla in se »lotimo« teh korenin.